

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29017.

Kl. 67 c, 4.

Friedrich Krähenbühl, Berlin-Charlottenburg
i Max Meier, Berlin-Wilmersdorf.

B24d, 15 06

Przyrząd do ostrzenia nożyc.

Zgłoszono 2 lipca 1937 r.

Udzielono 12 sierpnia 1939 r.

Pierwszeństwo: 8 lipca 1936 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy dotyczy przyrządu do ostrzenia nożyc za pomocą narzędzia, wykonanego ze stali.

Przyrząd według wynalazku składa się z płaskiego uchwyty, wykonanego z twardej gumy względnie ze sztucznej żywicy lub innego sztucznego materiału prasowanego oraz z walcowego czopa, wykonanego ze stali twardszej niż nożyce, który jest osadzony w uchwycie pod kątem około 60° ukośnie w górę względem powierzchni czołowej uchwyty, która podczas pracy przyrządu ustawiana jest w położenie pionowe, stanowiąc prowadzenie rozchylnych ramion nożyc.

Przyrząd według wynalazku posiada prostą budowę i jest łatwy w użyciu. Na-

rząd do ostrzenia, wykonany jest w postaci walcowego, dobrze polerowanego czopa stalowego, wystającego z uchwyty pod kątem, odpowiadającym kątowi ostrza ramion nożyc, tak iż umożliwia ostrzenie przy przesuwaniu ramion nożyc po czopie ostrzącym równolegle do czołowej powierzchni uchwyty, przy czym wskutek dużej twardości czopa, większej od twardości nożyc, nie powstają na nim rysy, które by przy ponownym użyciu przyrządu powodowały niewłaściwe ostrzenie.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania przyrządu do ostrzenia według wynalazku. Fig. 1 przedstawia przyrząd w widoku z boku wraz z częściowym przekrojem wzdłuż linii 18 — 18 na fig. 2, fig.

2 — przyrząd w widoku z przodu, fig. 3 — nożyce w widoku z boku wraz z przyrządem podczas ostrzenia, a fig. 4 — w zwiększonej podziałce przekrój poprzeczny nożyc wzdłuż linii 4 — 4 na fig. 3 wraz z widokiem z boku przyrządu.

Przedstawiony na rysunku przyrząd do ostrzenia nożyc składa się z płaskiego uchwytu 10 z szorstkimi powierzchniami 11 do pewnego trzymania uchwytu oraz z polerowanego, gładkiego, walcowego czopa stalowego 12, osadzonego w uchwycie 10 tak, iż wystaje on pod kątem około 60° w górę z prostej płaskiej powierzchni czołowej 13 uchwytu. Uchwyt 10 jest na górnym końcu węższy niż na dolnym, dzięki czemu przyrząd może być z łatwością trzymany podczas ostrzenia w takim położeniu, aby powierzchnia czołowa 13 była pionowa.

Sposób działania przyrządu do ostrzenia jest następujący. Przyrząd należy trzymać w lewej ręce, ostrzone zaś nożyce w prawej, przy czym należy je otworzyć tak, aby ostrza ramion 16, 17 nożyc przylegały do czopa stalowego 12. Jednocześnie należy przysunąć ramiona 16, 17 nożyc do powierzchni czołowej 13 uchwytu tak, aby krawędzie 14, 15 tych ramion przylegały do tej powierzchni (fig. 4). Następnie przesuwają się nożyce równolegle do

płaszczyzny 13 (fig. 3) kilka razy tam i z powrotem, wskutek czego ostrza ramion zostają naostrzone na czopie stalowym 12. Przy przesuwaniu nożyc krawędzie 14, 15 ramion 16 i 17 przylegają stale do powierzchni czołowej 13 uchwytu.

Zastrzeżenie patentowe.

Przyrząd do ostrzenia nożyc, znamieny tym, że składa się z płaskiego uchwytu (10) oraz z polerowanego walcowego czopa (12), przy czym uchwyt węższy u góry niż u dołu wykonany jest z twardej gumy względnie ze sztucznej żywicy lub innego sztucznego materiału prasowanego, a czop (12) wykonany jest ze stali twardszej niż nożyce i jest osadzony w uchwycie na stałe tak, iż wystaje z czołowej powierzchni (13) uchwytu, względem której jest nachylony pod kątem około 60° , przy czym podczas ostrzenia powierzchnia ta ustawiona jest w położenie pionowe, stanowiąc prowadzenie krawędzi (14 i 15) rozchylonych ramion nożyc.

Friedrich Krähenbühl,

Max Meier.

Zastępca: inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

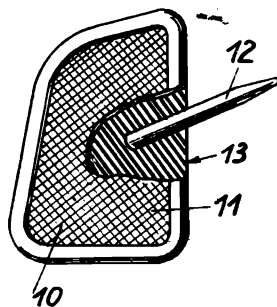

Fig. 2

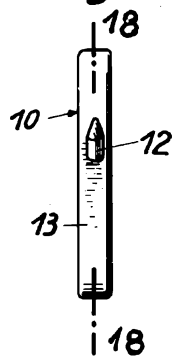

Fig. 3

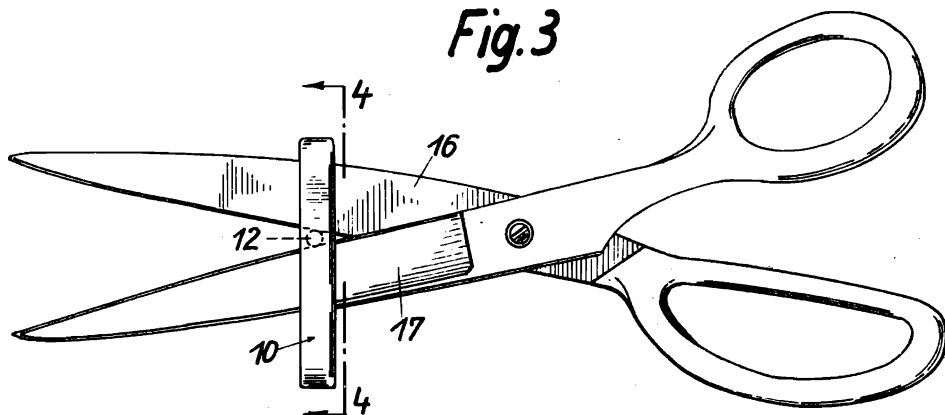

Fig. 4

